

са е единъ свѣщенъ ссѣдъ отъ черквата? тогасъ ще са ѣви ржката, която го е откраднѣла. Станало ли ѣ едно злоумышленіе? една клевета? тогасъ ще са ѣватъ ұстата, които сж ѡ исковалы. Измамена ли е была онаѡ проста дѣвица? крѣе ли са виновникътъ? осжда ли са правіатъ? тогасъ ще са познае на дѣтето истинніатъ мѡ баща, и ще са намѣри льстителъ онзи, на когото смы са поклонѣли като на свѣтецъ; влѣдникъ онзи, когото смы имали образъ на цѣломъдріето; ще са открие, и ще са появи възкъ оцата, Іуда сребролюбецъ, и предатель Апостолътъ, Исавъ лѣкавый, добріатъ Іаковъ. О и какъвъ срамъ! „Ѳзримъ во истиннѡ вѣдѣ всѡ предстоѡща тѡмъ наща дѣла, самѣми ѡзображеніями: кѡеждо, ѡкоже глаголасѡ, ѡ ѡкѡ содѣласѡ.“ Ѣвы на менѣ! и азъ са потѣж стѣденъ потъ, и са смѣщавамъ цѣлъ отъ срамъ, когато идъ да си кажѣ грѣха на ѣдинъ Дѡховникъ, който го дѣржи таенъ, ако и да съмъ ѡвѣренъ, че той не ще мѡ ѡви, не ще мѡ наказа, че ще мѡ прости, и да ѡви ли грѣхътъ си предъ очиты на сичкыты Ангелы, и да са погнѣсатъ отъ мене? предъ сичкыты свѣтѡи, и да са гнѣсатъ отъ мене? предъ сичкыты чинове на бѣсоветы, и да ми са присмиватъ? о какъвъ срамъ! нъ да осѣщамъ съвѣсть-та си да мѡ изобличава? о и какво мѣченіе! тыѡ, що гы гледамъ (ще дѡмамъ азъ самъ си) тыѡ грѣхове, страшныты, и голѣмыты, сж сичкыты мои; въ толка свѣтлина, която осѣщавѡ скръшноститы на мрака, не мож да гы ѡкрыж, защото тойзи ѣ денътъ на откровеніето. Богъ, за да мож да полѣча прощеніе, далъ ми е въ тѣкашнѡ животъ едно твърдѣ лесно средство, само съ едно съгрѣшихъ, което възъ, рѣкълъ азъ: само съ едно „ѡпѡщѡютъ са тебѣ грѣсѡ твой,“ което ми бы рѣкълъ единъ Дѡховникъ, азъ възъ възъ простенъ, и не го сторихъ. Тѡи ми го сж казали ѡвно ѡчителіети, тайно Дѡховницити, нъ не го сторихъ; знамъхъ го, нъ не го сторихъ, живѡхъ толко години, и имамъхъ время за това, нъ него сторихъ, и имамъ ли нѣкое оправданіе? нъ не ли ми стигахъ монты безъ хорскыты лошоты? не ца-ше! еде кой да азъжесвидѣтелствѡва, или еде кой да ѡбіе, азъ го на-дѡмамъхъ; крѣеше са, колко е възможно онаѡ вѣдна дѣвойка, онаѡ почтенна жена, азъ съ измама, или съ насиліе ѡ завлекохъ въ влѣдлицето. Не познаваше още никое зло онзи момъкъ, монты дѡмы, монти разговоры мѡ развратихъхъ нравыты, и мѡ награвихъхъ слѡхътъ.